

Oponentní posudek na diplomovou práci Šárky Šavelkové s názvem: Inovační potenciál regionů ČR

Diplomová práce se zabývá mimořádně aktuálním a významným tématem a autorčinu volbu tématu je tak třeba velmi ocenit. Takto orientovaných studií je v ČR dosud relativně málo. Právě určitou relativní novostí tématu lze do značné míry omluvit některé nedostatky, ke kterým při zpracování práce došlo.

Připomínky lze rozdělit na formální a věcné.

Po formální i věcné stránce lze mít výhrady ke zpracování abstraktu – je příliš krátký a navíc obsahuje zjednodušující poněkud prvoplánové tvrzení („Inovace představují v dnešní době hlavní konkurenční výhodu firem“ str. 4).

Po formální stránce je v práci řada formulačních neobratností, např. druhý odstavec na str. 7, 3. odst. na str. 50, první věta v odst. 2 na str. 8 atd.

V práci schází seznam zkratk, přitom autorka v textu zkratky nevysvětluje (např. HPH, THFK, které navíc označují ekonomické nikoli geografické termíny).

Výjimečně se vyskytují gramatické chyby „aby se firmy uměli poučit“ (s. 27), „náklady přesáhli ...“ (s. 51).

Nevhodné jsou názvy některých grafů např. „počet zaměstnanýchv %“. (str. 38), podobně i název grafu č. 7. na str. 7 (podíl, ale na čem?)

Na str. 41 chybí č. grafu, na který je odkazováno, podobně na str. 45 chybí číslo v případě tabulky.

V práci je velký počet překlepů (např. na str. 49 je ČR s malým č., na str. 51 je uvedeno „vláda České republiky“).

Po věcné stránce je především třeba upozornit na evidentní omezení předložené studie dané velmi omezeným okruhem zahraniční literatury, se kterou autorka pracovala. Pokud v ČR platí, že se jedná o téma poměrně nově, tak ve světě to tak v současnosti rozhodně neplatí, existuje nejen celá řada monografií, studií, ale i celých časopisů, které se danou problematikou přímo zabývají. Autorka si však měla dát více práce i s vyhledáním české relevantní literatury. Autorka např. necituje pouze rok starou práci s takřka shodným názvem (Inovační prostředí krajů ČR, Jana Gibarti, 2009). Zcela absurdním případem necitování literatury je pak skutečnost, že autorka necituje ani jednu z publikovaných prací, dokonce ani nedávno obhájenou doktorskou práci P. Žížalové na obdobné téma z našeho pracoviště.

Rozhodně zjednodušující pokud ne přímo nepravdivé je tvrzení, že téma znalostní ekonomiky má své počátky „již v pracech T. Hagerstranda“

Podobně „základní předpoklad práce, že inovují pouze firmy, nikoli akademický sektor, a proto je hodnocení zaměřeno na podnikatelský sektor“ je velmi sporné. Existuje např. Ústav přístrojové techniky AV ČR, aktivity některých vědců z ČVUT, ale i z dalších VŠ jsou světoznámé.

Celý 3. a 4. odstavec na str. 11/12 považuji za velmi zjednodušující, byť je odkazováno na P. Dickena. Opravdu lze říci, že klesá význam kapitálu nebo „práce“? Opravdu jsou „do značné míry všudypřítomné“? Není význ. lokalizačním faktorem pro inovačně silné obory právě kvalita pracovní síly, která je naopak v různých regionech různá, což vede k velmi selektivnímu přístupu při lokalizacích VaV aktivit?

V teoretické části jsou sice uvedeny souč. teoretické koncepty jako jsou regionální inovační systémy, triple helix apod. avšak jen ve velice povrchní formě (mj. zde není žádný odkaz na autory obou těchto konceptů). Podobně v části věnované kodifikovaným a nekodifikovaným znalostem nebo různým typům učení není uvedena ani 1 citace. Podobně je tomu i v případě lineárního a interaktivního modelu inovací o několik stran dále (s. 25).

K předposlednímu odstavci na str. 32 mám dotaz – opravdu nelze generalizovat postavení regionů v globálním hodnotovém řetězci?

Metodika je relativně silnou stránkou práce, či přesněji, dosahuje dle mého názoru standardní kvality, využívá sice jen jednoduchých stat. metod, ale autorka si je plně vědoma omezení, které způsob sběru používaných dat způsobuje. Nicméně podle mého názoru v práci chybí schopnost hlubší interpretace analyzovaných dat. Tato skutečnost se plně projevuje v závěru, který má spíše charakter základní vstupní statistické informace o VaV v ČR - viz např. odpověď na 2. výzkumnou otázku na str. 55. Již jenom zamyšlení nad kritérii, podle kterých by bylo možno předpokládaný přínos VaV aktivit hodnotit, by bylo přínosné.

I přes tyto výhrady doporučuji práci předložit k obhajobě, aby tak byl poskytnut prostor pro diskuzi a autorka případně mohla některá má tvrzení vyvrátit.

Doc. RNDr. Jiří Blažek, Ph.D.

3.9. 2010